

Șiruri de funcții

Fie $\emptyset \neq D \subseteq \mathbb{R}$. Notăm prin

$$\mathcal{F}(D) = \{f \mid f : D \rightarrow \mathbb{R}\}$$

mulțimea tuturor funcțiilor reale definite pe mulțimea D . Se numește **șir de funcții** orice funcție $x : \mathbb{N}_k \rightarrow \mathcal{F}(D)$, care asociază în mod unic oricărui număr natural $n \geq k$, o funcție:

$$x(n) := f_n, \quad \forall n \in \mathbb{N}_k.$$

Reamintim că $\mathbb{N}_k = \{n \in \mathbb{N} : n \geq k\}$, pentru un $k \in \mathbb{N}$.

Notățiile uzuale pentru șiruri de funcții sunt

$$(f_n) = (f_n)_{n \in \mathbb{N}_k} = (f_n)_{n \geq k}.$$

Următoarele considerații teoretice sunt formulate sub ipotezele:

$$(f_n) \subseteq \mathcal{F}(D) \text{ este un șir de funcții definite pe } \emptyset \neq D \subseteq \mathbb{R}.$$

Un punct $x_0 \in D$ se numește **punct de convergență** (punctuală) dacă șirul de numere reale rezultat prin aplicarea tuturor funcțiilor unui șir de funcții, este convergent. Adică

$$\exists \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x_0) \in \mathbb{R}.$$

Mulțimea tuturor punctelor de convergență formează **mulțimea de convergență a șirului de funcții**, notată cu

$$\mathcal{C} = \left\{ x \in D : \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) \in \mathbb{R} \right\}.$$

Atunci când, mulțimea de convergență asociată unui șir de funcții este nevidă, ei i se asociază în mod natural o funcție, numită **funcția limită punctuală**,

$$f : \mathcal{C} \rightarrow \mathbb{R},$$

definită prin

$$f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x), \quad \forall x \in \mathcal{C}.$$

Notăția pentru această **convergență punctuală** este:

$$f_n \xrightarrow{p} f \quad \text{sau} \quad f_n \rightarrow f.$$

Folosind caracterizarea cu ϵ a limitelor de șiruri de numere reale, în fiecare punct al mulțimii de convergență putem deduce următoarea teoremă de caracterizare a convergenței punctuale:

Teoremă

$$f_n \xrightarrow{p} f \iff \forall x \in \mathcal{C}, \forall \epsilon > 0, \exists n_\epsilon \in \mathbb{N}, \quad a.i. \quad \forall n \geq n_\epsilon, \quad |f_n(x) - f(x)| < \epsilon.$$

S-a introdus o noțiune diferită de convergență pentru șirurile de funcții, și anume convergența uniformă.

Definiție: Spunem că șirul de funcții (f_n) converge uniform pe o mulțime $D_0 \subseteq D$ dacă

$$\exists f : D \rightarrow \mathbb{R}, \quad a.i. \quad \forall \varepsilon > 0, \exists n_\varepsilon \in \mathbb{N}, \quad a.i. \quad \forall n \geq n_\varepsilon, \forall x \in D_0, \text{ sa aiba loc } |f_n(x) - f(x)| < \varepsilon.$$

Notăția folosită pentru convergența uniformă este:

$$f_n \overset{u}{\Rightarrow} f \quad \text{sau} \quad f_n \Rightarrow f.$$

Observații:

- $\Rightarrow \Rightarrow \rightarrow$ cu alte cuvinte, toate șirurile de funcțiile uniform convergente sunt și punctuale convergente (către aceeași funcție limită definită mai sus), dar reciproca nu este adevărată
- continuitatea se transmite prin uniform convergență
- În practică, de obicei determinăm funcția limită explicit, calculând pentru fiecare $x \in D$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x).$$

După ce constuim explicit funcția limita, analizăm și convergența uniforma, folosind de obicei, criteriul lui Weierstrass

Teorema lui Weierstrass Considerând un șir de funcții $(f_n) \subseteq \mathcal{F}(D)$ și un șir de numere reale $(a_n) \subseteq \mathbb{R}$, dacă următoarele condiții sunt îndeplinite:

a) $\exists n_0 \in \mathbb{N}$ astfel încât

$$|f_n(x) - f(x)| < a_n, \quad \forall n \geq n_\varepsilon, \forall x \in \mathcal{C}$$

b) $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$;

atunci

$$f_n \Rightarrow f,$$

Teorema de moștenire a continuității

Dacă $f_n \Rightarrow f$, iar toate funcțiile f_n , $n \in \mathbb{N}$ sunt continue, atunci și funcția limită f este continuă.